

[Birgit Busk.]

Resultatet af denne politik er blevet den situation, vi befinder os i i dag med de alt for mange virksomhedslukninger, med de mere end hundrede tusinde arbejdsløse, med de omtrent 40 mia kr. gæld til udlandet og med det danske samfund drænet for den kapital, der er nødvendig, når der skal investeres i arbejdspladser til vore ledige, når vi skal holde vore virksomheder konkurrencedygtige over for de udenlandske, når vi skal opbygge den energiforsyning, som helt eller delvis skal gøre os uafhængige af de arabiske oliesheiker, og når vi skal foretage de investeringer i veje, broer og andre faciliteter inden for kommunikationen, som er og må være det offentliges bidrag til Danmarks videre udvikling som en moderne erhvervsstat.

Hele den kapital, som de kommende tiår vil kræve af os, har de sidste 15 års ladenstå-til-politik ædt op. Vor højtprieste levefod, der har placeret Danmark øverst på ranglisten blandt verdens forbrugerlande, har gjort os til et fattigt land, har gjort os til en gældbunden tjener for den internationale storkapital, hvad enten den er amerikansk, tysk, svensk eller arabisk. Den danske befolkning må i dag som et andet koloniområde trække for denne kapital. Det er resultatet af 15 års umådeholden velfærds-politik.

De uafhængige vil ud af denne afhængighed. Ellers var vi ikke uafhængige. Vi er klar over, at dette ikke kan nås uden ofre for befolkningen, både manden i millionærvillaen på Strandvejen og manden på gulvet, men mest for manden i millionærvillaen. Derimod stiller vi ingen krav til de mennesker, som må leve af de små indtægter. Folkepensionister, invalidepensionister, enkepensionister og mennesker med indkomster, som svarer til pensionisternes, har ingen midler til at være med til at bringe Danmarks økonomi på fode igen. De skal leve deres rolige økonomisk ubekymrede liv uden tryk af skat og under så gode vilkår, som det danske samfund overhovedet har råd til at give dem. Men alle de andre fra direktøren i det store aktieselskab og den ministerielle departementschef til gårdejereren og maskinarbejderen må hver især yde deres bidrag til at få den danske økonomi rettet op igen,

og det danske samfund må som helhed yde sin del.

Derfor ønsker de uafhængige, at al den opsparing her i landet, som båndlægges til langfristede investeringer, gøres skattefri. Denne skattefrihed skal omfatte både de langsigtede investeringer, som erhvervsvirksomheder foretager, og den investering, som medarbejderne i de enkelte virksomheder foretager på bundne kontrakter i disse virksomheder, en form for økonomisk demokrati, der adskiller sig milevidt fra socialdemokratiets store landsomfattende fagforeningsstyrede ØD-fonds.

Skattefriheden skal endvidere omfatte opsparing i folkeaktier, f. eks. i Storebæltsbroen, opsparing i båndlagte aktier og andele i erhvervsvirksomheder, opsparing i egne hjem, herunder såvel parcelhuse som ejerlejligheder, også i det nuværende sociale boligbyggeri. Indskud i banker, sparekasser og forsikringsselskaber, der er båndlagt for en årrække, og opsparing i obligationer og aktier, båndlagte i en årrække, skal ligeledes være skattefri, men jeg understreger, at hele denne skattefrihed kun skal gælde nyopsparing. Vi ønsker ingen fiduser med skattemæssig begunstiggelse af kapitaler, som overflyttes fra den ene konto til den anden. Det vil skattevæsenets kontrolforanstaltninger kunne forhindre.

På den måde, jeg her har skitseret, ønsker de uafhængige at inddrage hele den del af den danske befolkning, som har økonomisk mulighed for det, i tilvejebringelse af den nationale kapital, som er nødvendig, hvis vi skal kunne sikre arbejde for hele den danske befolkning og gøre os fri af det stadig stærkere greb, den udenlandske kapital har om det danske erhvervsliv og det danske samfund.

De uafhængige mener, at denne genskabelse af Danmarks uafhængighed af udenlandsk kapital er vor mest påtrængende opgave, når vi har løst det akutte problem med arbejdsløshedens bekæmpelse og de truede virksomheders redning, som regeringens kriseplan tager sigte på. Uden denne nationale kapitalstyrke kan vi godt sige farvel både til national selvbestemmelsesret og national handlefrihed.

Vi er klar over, at skattefriheden for investeringskapitalen vil stille krav til statskassen, som den i øjeblikket ikke er i stand